

Årbok for Karmsund 2001-2002

Karmsund folkemuseum

Haugesund 2002

Haugesund Bok & Offset AS

OMKRING H. M. WRANGELLS SELVBIOGRAFI

Mads Ramstad

Karmsund folkemuseum fikk i 1985 som gave to håndskrevne bøker etter Waldemar Wrangell. På den ene boken står det "Kontinuations Forestilling om Ladestedet Haugesunds Overgang til Kjøbstad" og på en påklistret etikett "dessuten konsul Wrangells personlige stortingserindringer: 1905-1906-1907-1908-1909 og forts. 1905". På omslaget til den andre boken står det "Biografi over H. M. Wrangell", og det er denne biografien vi nå skal presentere i årboken. Biografien er skrevet av Wrangell selv, og vi har derfor å gjøre med det som kalles en selvbiografi.

Biografisk stoff er en sjanger som har mange lesere. Vanligvis blir det bare skrevet biografier om personer som har gjort seg spesielt bemerket. Selvbiografien, hvor hovedpersonen er identisk med forfatteren, blir gjerne oppfattet som mer autentisk og ekte enn en biografi med en utenforstående forfatter. Selvbiografien er retrospektiv i motsetning til dagbøker og brev som blir til mens ting skjer. Den franske teoretikeren Philippe Lejeunes har beskrevet selvbiografien slik: En tilbakeskuende beretning i prosaform som en person lager om sin eksistens, og som understreker hans individuelle liv og spesielt personlighetens historie. Denne definisjonen dekker Wrangells selvbiografi.

Vi får enestående kjennskap til H. M. Wrangell gjennom selvbiografien hans. Vi kjenner ikke andre haugesundere som har skrevet selvbiografi på samme måte. Derimot vet vi om flere memoarer. Det er når noen skriver om et miljø eller en fortid uten å skrive så mye om seg selv. Nært beslektet er også erindringer som er minner knyttet til en periode, aktivitet eller et sted. Vi kjenner til flere erindringer fra vår region, blant annet har bøkene til Nils Sund "Eg minnest" og Kr. A. Kristiansen "Fra Brubakken til Åseby" gledet mange. Av upublisert stoff kan nevnes Botholf Stolt-Nielsen erindringer fra sitt jakt- og friluftsliv, og fru Andrea Malmings erindringer fra Ramsdalen omkring 1920. Enda flere skrev dagbok, enten personlig skrevet for eget bruk eller mer som en logg. Sjøfolk i Haugesund var vel kjent med loggen, også kalt skipsdagboken eller journalen, som kapteinen skrev om bord på reisene. Noen fikk nok ideen til å skrive egne dagbøker, noe vi ser et eksempel på i Mjeldes dagbok fra turen med "Kong Oscar" (se side 32).

H. M. Wrangell (1859-1942) var en skrivefør person, og vi har flere journaler fra hans hånd. Han skrev sine personlige stortingserindringer, og vi kjenner til en reisejournal han skrev på halvårsturen til Østen i 1934/35. I den håndskrevne boken med biografien hans er første halvdel av boken satt av til biografien, mens det i den andre halvdel er skrevet "Optegnelser fra 1905". H. M. Wrangell var

stortingsmann for Haugesund 1903-06, og opptegnelsene har en innledning hvor Wrangell generelt kommenterer Stortingets arbeid i 1905. Deretter følger "Korte referater efter notater i forskjellige gruppemøter, og møter i Stortinget holdte for lukkede dører". Møtene som refereres er fra 4. februar til 19. oktober 1905. For å få plass til alle opptegnelsene er det satt inn flere ark sist i boken som er sydd fast med gul bomullstråd. Til innsiden av bakerste perm er limt et linjert dobbeltark med håndskrevne notater om H. M. Wrangells slekt, og som løst vedlegg er ni attester fra 1819 til 1881.

Selvbiografien til H. M. Wrangell er skrevet i flere etapper fra han var omkring 70 til 80 år. Han begynte å skrive på den i 1927. Det får vi vite når han skriver at han var medlem i bystyret "uten avbrytelse til 1927 da dette skrives". Sannsynligvis har han skrevet relativt sammenhengende vinteren 1928/29 fram til syttiårsdagen 2. januar 1929.

Syttiårsdagen, avslutningen i rederforbundet og henstillingen om å stille til stortingsvalget i 1930 har H. M. Wrangell antakelig skrevet våren 1931 i og med at det siste han skriver i denne omgangen er om en middag han holdt i februar 1931 i Oslo.

Deretter er det en ny skrift som forteller Wrangells biografi i jeg -form. Trolig er det datteren Caroline Amalie Wrangell som skriver på diktat det faren forteller i 1935, kanskje om sommeren. Den ugifte datteren Caroline Amalie Wrangell (1889-1974) var engasjert i familie- og slektshistorie. Hun skriver om årene fra 1931 til 1938. Hun skriver om de vanskelige 30-årene, jubileumsfester, kongelig bryllup, østenreisen, firmadeling og om 7. juni jubileet i 1938. Helt til sist griper Wrangell igjen pennen og skriver om skipsdåp i 1938 og sin egen 80-års feiring i 1939.

Selvbiografien er kort og nøktern i stilen. H. M. Wrangell skriver ikke mye om sine meninger og sitt privatliv, men vi får lese om hans læreår og forretnings-etablering. Det er i seg selv interessant hva han har fokusert på i biografien sin, men nå skal leseren selv få fordype seg i hva H. M. Wrangell skriver.

H. M. Wrangell. Fotograf Margit Petersen. Foto: Karmsund folkemuseum, MHB 12299.

HAKON MAGNE WALDEMAR WRANGELLS SELVBIOGRAFI

Født i Haugesund 2d Januar 1859 av Forældre Telegrafist Hans Marcus Wrangell og Mor Silla født Tjerandsen, min Fader født i Oslo og Mor født Klep Herred Jæderen.

Min Oldefader var Løitnant indvandret fra Tyskland i aarene omkring? [1788] Min Bedstefader var Gartner i den Botaniske Have i Oslo døde i Haugesund 1878?-1880? [1880] Han boede hos min Svigerfader Telegrafist Andreas Hansen. Jeg blev opfostret hos mine Bedsteforældre der boede i Stavanger hvor jeg kom i 2 aars alderen og var til jeg var 15 aar gammel. Blev Konfirmeret i Stvgr. Domkirke i 1873 av Pastor Bruun Kanik, gik paa skole i Sandviken, min sidste Lærer var Gudmundsen, øverste klasse hvor jeg i de sidste aar av min skoletid sat som nummer 1. Jeg havde nemlig ikke anledning til at frekventere den høiere skole.

Strax jeg var Konfirmeret var jeg først en Kort Tid hos Kjøbm. Leversen, Kom saa til Kjøbm. og Skrædder Ljungmann der havde sin Forretning i Sagfører Finnes Hus Kirkegaten Stvgr. Jeg blev saa tilbudt plads som Telegrafbud og da jeg der kunne tjene 32 Kr pr Maaned vilde jeg gjerne ha den Post, idet jeg Kun havde 8 Kr. pr Maaned hos Ljungmann. Jeg kunde imidlertid ikke slippe fri hos Ljungman uten at jeg skaffede en gut istedet. Jeg spurgte saa en Barndomskjendt Hr. Chr. Bjelland nuværende Fabrikeier Chr. Bjelland om han vilde ha min Post hos Ljungman, dette vilde han gjerne, da han var ledig, han var da circa 15 aar. Han blev antaget og jeg fik Telegrafbudpladsen, jeg var som saadan i circa 1 aar, vi var da kun to Telegrafbud saa det var noksaa travelt, det andet Bud var Aasland, som senere var Formand paa Stavangerske Dampskibsexpedition. Men selv om det var travelt fik saavel Aasland som jeg anledning til at læse lidt engelsk, jeg tænkte nemlig den Tid saa smaat paa at bli Telegrafist. Vor Dags-tjeneste var fra Kl 7 morgen til 10-11 aften med høist 1 Times middag.

Min stilling som Telegrafbud blev avbrudt i det min Mor blev Enke, hun boede i Haugesund og havde en liten Forretning, vi blev da enige om at jeg skulde komme hjem for at være paa Butikken, det var Høsten 1874. Jeg var da i Mors Forretning indtil hun giftede sig med Norem, fra hvilken tid jeg var paa Kontor hos R. G. Hagland der var Skibsreder, Sildesalter og Dampskibsexpeditør. Min Løn var 20 Kr. pr Maaned. Forholdene var som man vil forstaa den gang anderledes end nu.

Efter at ha været hos Hagland i circa 2 aar begyndte jeg min egen Forretning 20/3 1880 = en Kolonialhandel i Kjøbm. Jens Hansens Hus samme Hus hvor jeg nu har Kontor. Min hele Driftskapital var Kr 1000- hvorav circa Kr 300- Laan fik saa desuten ved Venners Hjelp laant Kr. 1200-. Efter Datidens Skik og Brug

holdtes Butikken aaben fra 7 morgen til 10-11 aften og da jeg i den første Tid var helt alene blev det noksaa travelt og vanskelig med Maden og andet. Jeg blev samme aar gift med Frøken Amalie Hansen, min Onkel Telegrafist Hansens Datter.

Ved Foretaget Opgjør Nytaar 1881 viste det sig at jeg havde en Fortjeneste av Kr 2000- hvilket jeg fandt var et godt Resultat. Efter at ha havdt den Butik jeg begyndte i 2 aar maatte jeg flytte, idet Boghandler Svend Lothe fik leiet Butikken formentlig ved høiere Leie og godt Bekjendtskab med Husets Eier.

Dette var et haardt stød for mig, jeg fik imidlertid leiet Butik og Bekvemmelighed hos Skipper Nicolay Nielsen i Strandgaten lidt søndenfor Torvet. Forretningen gik ogsaa her godt, men var jeg selv altid tilstede, hvilket jeg altid har anseet at være nødvendig om det skal gaa.

Efter at ha været der tilleie i 2 aar flyttede jeg i eget Hus paa Torvets nordre side lige til sjøen, og udvidede jeg da Forretningen til at omfatte ogsaa Skibs-handel samt paa Sjøhuset utenfor Butikken Lager av alle til Bygning av Huse nødvendige Materialier som Trælast, Mursten, Teglsten, Kalk, Sand og Støbe-gods. Førte ogsaa Lager av Melvarer en gross ligesom Salt.

Det aar 1884 da jeg byggede Huset foretog jeg et Experiment med Forsendelse av fersk Sild i Borsyre til England, det første Parti jeg sendte var 15 Tdr. til London og 10 Tdr. til Hull. Begge Prøvesendelser gik godt, hvorfor der blev fortsat i større og større skala tilslut i samme aar Dampskib Ims av Stavanger med en Ladning til London, dette var den første Ladning fersk Vaarsild som blev sendt fra Norge. Denne Forretning udviklede sig sterkt og havde en stor Betydning for Haugesund. Allerede aaret efter kom flere Eksporterer til at deltage, disse var et Firma fra Oslo Brauer & Christoffersen og lidt senere Thorvald Johnsen, ligesom Henrik Røthing og H. O. Sundfør m. fl. kom snart efter. Export i Borsyre foregik i stadig større udstrekning indtil Isning i Kasser helt gjorde Sild i Borsyre usælgelig.

H. K. Waage og jeg begyndte ogsaa Saltforretning i ottiaarene med Lager paa det saakaldte Rosendalshus over Gjerdsjø & Bakkevigs, vi lossede der den første Dampen der bragte Salt til Hgsd, en Bergensbaad paa 4-500 Ton dw. saavidt erindres var det Rapid. Paa den samme Tomt opførte Waage og jeg sammen med Hr. Brekke i Hull det første Kippersrøkeri, dette flyttede vi senere til Vest-siden av Risøen (1887), senere byggede W og jeg sammen et større Røkeri paa Kortenes. I de første aar benyttede vi engelske Piger til Flækning av silden, samt engelske Røkemestre (Jackson og Perry). Denne Bedrift var en interessant og lønsom Bedrift, men da Exporten av iset sild i Kasser som foran nævnt tog større Dimensjoner foretrak de engelske kjøbere nyrøkt Kippers av denne sild og blev saaledes Røkesildexporten tilslut helt ulønsom.

Foruten min Handelsforretning drev jeg Export av Fersksild og Saltsild med egne Fartøier. Det første skib jeg korresponderede var Skonnert Vingolf som jeg

Hakon Hagne Valdemar Wrangells Biografi

Født i Haugestund 2° januar 1859 av Foralder
Telegrafist Hans Marcus Wrangell og Hov Silke f. d.
Tjendens min Fader f. d. i Oslo og Hov f. d. Klep Hov
Gadney.

Min Oldefader var Løytnant indvander for
Tjorkland i varene omkring?

Min Bestefader var Gartner i den Botaniske
Have i Oslo døde i Haugestund 1878? - 1880? han
boede hos min Svigerfader Telegrafist Andreas Hansen.

Jeg blev opfostrat hos mine Besteforældre der
boede i Stavanger hvor jeg kom i 2 års alder og
var til jeg var 15 år gammel. Blev Konfirmand i
Stav. Løkkelike i 1873 av Pastor Brønne Kanik,
gikk for Skole i Sandviken, min sidste Lære var
Gjærdmunden ^{imot Klasse} hvor jeg i de sidste år av min Skole
tid sat som Nummer 1. Jeg havde nemlig ikke
Anledning til at frekventere den høiere Skole.

Herat jeg var Konfirmand var jeg først en kort Tid
hos Kjøben Læsesag, kom saa til Kjøben og Skredder Ljungen
der havde sin Forretning i Saffire Finnes Hov
x Ljungenmann

havde kjøbt sammen med Madsen paa Dalen, Mikal Lindøe og daværende Bankkaserer Ths. Haaland senere Bankchef Haaland. Dette Fartøi blev indkjøbt i 1882 eller 83. Det blev en daarlig Forretning saa at sige Tab og Uheld til Stadighed. Fartøiet anvendtes væsentlig i Sildefart paa Island og Nordland og forliste til slut, paa Reise fra Middelhavet til Norge med Salt. Senere i ottiaarene købte jeg Galeas Sylfiden og Galeas Maria. Disse Fartøier anvendtes ogsaa i Sildebedriften, og tjente som Regel Penge. Fordringerne den Gang var jo ikke saa store saa naar vi kunde tjene 3-4000 Kr pr aar ansaaes det for god Forretning (pr. Skib). Det første egentlige Fragtfartskib købte jeg i 1886 eller 87 nemlig Carl Rosenius circa 300 dw og derefter Barkskip Undine ca. 1000 Ton Netto Register.

Jeg begyndte tidlig at være med paa Kjøb av Dampskibe for anvendelse i Sildebedriften, min første Part var sammen med Mons Egge i Dampskibet Augusta, D/S Trafik, Thor, Rjukan m. fl. sammen med Carl Foss.

Jeg købte saa selv Dampskibe, mit første Dampskib var Fram fører Cornelius Odland saa Nordcap fører Jacob Larsen, Minerva fører T. Lodden, Fernanda fører Svend Svendsen, Rjukan fører C. Odland.

Den første større Fragtfartsdampen som blev indkjøbt til Hgsd var Dampskibet Corona 2600 Ton dw, som jeg købte fra Hamburg fører Leif Hansen, det var en stor Begivenhed da dette Skib for første Gang kom ind paa indre Havn med Saltlast, som lossedes ved Kortenes.

Mange onde Spaadomme fik jeg høre, men disse slog ikke til, det gik godt og flere større D/Skibe blev kjøbt av mig og andre, men Corona var liksom Vende-punktet i Hgsds Skibsfart (fra Seil til Damp).

Min Handelsforretning overlod jeg til O. Thuestad i 1892 efter hvilken tid jeg ikke havde nogen direkte Befatning med samme men forblev som passiv Deltager.

Efter den tid fortsatte jeg med Skibsfart Sildeexport og Saltforretning. Min første Kontormand i 1892 var Lars Meling, som i 1914 gik ind i Firmaet H. M. Wrangell & Co A/S. Han var en sjelden dyktig og paapasselig Mand like fra sin Ungdom.

Forretningen fortsattess og gik stadig fremover jeg havde saaledes ved Krigens Begyndelse i 1914 12 Dampskibe. Jeg kom ogsaa nok saa tidlig med i Hvalfangstbedrift, først sammen med P. Amlie senere E. Lindøe, ligesom jeg selv startede et Selskab Hekla paa Island og saa et i syd Afrika og senest et i Spania.

Jeg kom tidlig med i det offentlige, blev saaledes indvalgt i Bystyret i saavidt erindres 1886 hvor jeg var medlem uten avbrydelse til 1927 da dette skrives. Var ordfører i circa 4 aar. Hgsd fik sin første stortingsm. indvilget ved Stortingsbeslutning i 1902 og blev jeg derefter valgt som Byens første Representant for aarene 1903-1906 og senere 1906 til 1909, hvorefter jeg frasagde mig - var saa senere paa Tinget fra 1921-27.

Jeg var med i to Deputasjoner til Stortinget og Regjering i Anledning Krav paa Stortingsrepresentant for Byen første gang sammen med Provst Kjelland, Konsul Ludolf Eide andre Gang sammen med Bankchef Haaland og R. G. Hagland, den sidste Gang med heldig Udfald. Vi var tilstede ved Sakens Behandling i Stortinget og under Voteringen. Jeg uttraadte av Bystyret 1928. Jeg havde ikke anledning til at være tilstede paa sidste Bystyremøde hvor Hr. Ordfører Chr. Haaland takket for lang Arbeidsdag i Kommunen, nemlig i 42 aar uten avbrydelse. Jeg var den Dag i møde i Oslo. Formandskabet holdt en Fest for mig Desember 1928 hvor Hr. Svend Lindøe holdt talen for mig. Jeg takket med Ønske om Byens Fremgang.

I Norges Rederforbund har jeg været medlem siden dets Stiftelse og deltaget som Styremedlem i saavel Hovedstyre som Centralstyre og var i 6 aar Varapresident og blev i 1927 valgt som Rederforbundets Præsident for 3 aar.

Jeg har deltaget i en række offentlige Komiteer og Kommisioner: Den første var Tønde og Vrakerlovkommisionen i 1896 og senere som Formand ved Revision av denne lov videre i den store Alkoholkommision, Englandsrutekomiteen, Politikommisionen, Kommision for den ekstraordinære Formuesskat m. v. Under Krigen deltog jeg i mange offentlige Konferanser i Oslo.

Jeg har to gange været anmodet om at indtræde i Regjeringen, første gang i Statsminister Konows Regjering (Konow søndre Bergenhus) men avslog paa Grund av at jeg ikke fandt at kunne reise bort fra min Forretning, som den tid var under stærk udvidelse.

Paa min 70 aars dag var jeg gjenstand for stor opmærksomhed ligesaa ved mit 50 aars Jubilæum som forretningsmand paa hvilken dag jeg holdt en større fest i festivitetslokalet for circa 100 av mine forretningsvenner. Som president i Norges Rederforbund fratraadte jeg 31/12 1930 efter at ha indehat denne stilling i 3 aar. Rederforbundet holdt en stor fest (paa Grand i Oslo) for mig hvor den nye president Generalkonsul Arth. Mathiesen holdt en varm tale for mig for mit virke i Rederforbundet i alle aar og spesielt for min presidenttid. Den 26 Feb 1931 holdt jeg fest for Centralstyret og samtlige funktionærer i Rederforbundet, ogsaa paa Grand hotel i Oslo.

Til sist avholdte Stortingsvalg 1930 fik jeg sterke og inntrengende henstillinger om at stille mig til valg, men fandt paa grund av den fremskredne alder og mange andre gjøremaal at maatte avslaa, paa samme tid, som det var meget vanskelige tider for al forretningsvirksomhed. I aarene fra 1930 til og med 1935 har der hvad forretningslivet angaar, vært meget vanskelige tider, for mit eget vedkommende, har jeg i disse aar hadt mange store tab tildels ved nye foretagender, som ved kausjonsansvar. Forøvrig er jo alle eiendele saavel paa sjø som land, paa grund av den krise vi har hadt, gaat ned i værdi. Jeg har imidlertid altid sørget for, at jeg aldri har hadt større gjæld eller ansvar end jeg til enhver tid har kunnet dække.

Jeg har ogsaa under krisen tapt mange penge paa banker, ikke alene ved at aksier i disse er blit værdiløse, men ogsaa ved tapte indskud, og garantier, spesielt for «Haugesunds Privatbank». Paa Kongens 25 aars jubileum var 7de Juni mændene samlet til fest i Oslo og var ogsaa indbudt til Kongen til en mindefest, likesaa vi da mottok Kongens jubileumsmedalje.

Ved Kronprinsens bryllup, med Kronprinsesse Märtha, overvar jeg bryllupsfesten paa slottet og var ogsaa tilstede i «Vor Frelzers Kirke» under vielsen. Denne forbindelse mener jeg var til stor gavn for vort land i det Sverige og Norge ved dette blev nærmere knyttet til hinanden og styrket i sit venskabsforhold.

Jeg husker at jeg var i audiens hos kongen netop de dage da forlovelsen mellem Kronprins Olav og Kronprinsesse Märtha blev officiell. I det jeg da gratulerer kongen med forbindelsen, sa han: Ja jeg kan si, at denne forbindelse er tilblit ved de unges egen vilje og ønsker, uten at jeg eller min hustru eller nogen anden har gjort det ringeste for at denne skulle komme istand, og jeg tror ogsaa, at det er et lykkelig valg Kronprinsen har gjort.

Jeg husker ogsaa hvad Prins Karl av Sverige uttalte under festen paa slottet i en tale han holdt for brudeparret, han sa da blandt andet følgende: Min hustru, Prinsesse Ingeborg (altsaa Märthas mor) har altid været hjemmets sol, og det er jeg sikker om at Märtha ogsaa vil bli.

Paa min 75 aars dag i 1934 var jeg ogsaa gjenstand for stor opmerksomhed fra de forskjelligste hold, og hadde ogsaa da en større fest først for min familie, og saa for mine venner. I 1934 skedde der en stor forandring i mit private liv idet min første hustru da avgik ved døden, hvorefter jeg i november samme aar indgik egteskap med frk Louise Haga. Giftermaalet fandt sted noget tidligere end beregnet, idet jeg skulle foreta en reise til Østen for at se om mit firmas kontor i Hong Kong. Vi reiste hjemmefra 29 November efter at ha hadt vort bryllup i Sandefjord.

Vi reiste over England og videre gjennom Sues, anløpende de forskjellige byer til og med Singapore, reiste videre over Bangkok og Indo Kina til Saigon og derfra til Hong Kong, Sjang hai, Kanton, Kobe, Tokio, Jokohama, Honolulu, San Francisco, Chicago, New York og derfra til Bergen hvortil vi kom 12 April 1935. Under reisen stoppet vi paa de forskjellige steder, den nødvendige tid, og hadde vi i det hele en utmerket reise, vi blev nemlig vel mottagne overalt, saavel av vort lands representanter, som av vore forretningsforbindelser. Da vi førte dagbok vil en nærmere beskrivelse av reisen kunne sees i denne.

Noget særlig av betydning utover det vanlige er ikke egentlig skeet før 1938 hvor der først indtraf den forandring i firmaet at Jacob Odland S.S. udtraadte, i det firmaets forretninger da opdeltes, saaledes at hr. Odland overtok «Produce selskapet». Meling og jeg fortsatte derefter forretningen som før, paa samme tid som min søn Valdemar overtok 2 av Odlands 8 aksier og Melings 2 sønner

tilsammen 2 aksier, de øvrige 4 av Odlands aksier fordeltes mellem Meling og mig med 2 aksier paa hver.

Av ting som forøvrig kan bemerkes i 1938 var avsløringen av Statsminister Michelsens monument i Bergen, hvortil jeg som medlem av stortinget i 1905 var indbudt, sammen med de øvrige gjenlevende 7de juni mænd, hvorav der tilsammen møtte 12 av stortingsmændene samt statsraad Lehmkuhl som eneste gjenlevende av 7de juni regjeringen. Kongen, regjeringen og storting og 7de juni mændene kom til Bergen med Bergenskes nye «Vega». Vi møttes den 17 mai kl 10 morgen i Haakonshallen, hvor der holdtes endel taler, møtet der var meget stilig og høitidelig, derefter samledes man kl 1/2 11 til avdukning av Michelsens monument, hvor der var opbygget tribuner rundt monumentet.

Avdukningen foretokes av Kongen, og blev der forøvrig holdt flere taler saavel av stortingets president Hambro som av regjeringens sjef Nygaardsvold m. fl. Om aftenen var der stor fest som avholdtes i Handelens og Sjøfartens hus, hvor der selvsagt var flere taler, til minde om hvad der skjedde 7 juni 1905. Den neste dag 18 mai gav stortinget og regjeringen en større middag for komiteen for monumentets reisning, 7de juni mændene og mange forskjellige autoriteter. Efter middagen indbød Kongen de tilstedeværende 7 juni mænd til kaffe i festsalen i 2den etasje hvor Kongen da underholdt sig med disse i etpar timers tid, hvor der da blev talt om det som foregik foran og efter 7 juni beslutningen til alt var bragt i fuld orden, og kongen kommet til landet.

I 1938 intraf ikke noget særlig utenom at min hustru og jeg var i Glasgow hvor min hustru døbte M/S Karmt som blev færdig leveret fra værkstedet i februar 38 og senere paa aaret i Gøteborg hvor min hustru ogsaa døbte M/barken? Gard og senere møtte samme og gik prøvetur med dette her var ogsaa Meling og frue med.

Saa kom som en ny Milepæl for mig 2dre Januar 1939, idet jeg da passerede 80 aar. Paa denne dag blev jeg hædret paa forskjellig vis ikke mindst med et stort fakkeltog som mødte utenfor festivitetslokalet, der blev holdt en længere tale av Kjøbm. Sjur Lothe for hvilket fremmøte jeg takket, den direkte foranledning var vel den at jeg paa denne min 80 aarsdag skjenket Jonas Lies gt 16 og 10 til Museum for byen + Kr 20000 til Eiendomens vedlikehold. Jeg havde den 2dre Januar en fest for familien og nærmeste Vennekreds i alt circa 80 personer, den 3dje havde jeg ogsaa en fest for Byens autoriteter og forretningsvenner, paa denne dag blev Gavebrevet overrakt til Museets styre ved dets formann Stadsfysikus Rønnevig som derefter holdt en vakker tale festen fortsatte med forskjellige taler m.v. til kl omkring 3 nat til 4 1/2 alt gik hyggelig og bedst min hustru havde til begge fester dækket et vakkert bord. Den 4 havde saa min hustru en festlig sammenkomst for damer, denne var hjemme i privatleiligheden. Til festen 2dre Jan inløp ogsaa telegram fra Kongen foruden en masse andre fra inn og utland.